

Çoban Kılığına Giren Kurt

... komşuların sürülerinden yeterince pay alamamaya başlayınca,

tilki postundan yararlanıp bulmuş çareyi girmekte başka bir kılığa.

Geçirmiş gocuğu sırtına, almış eline değneği, unutmamış kavalını da, olmuş bir çoban!

Elinde olsa daha da ileri gidip, yazarmış şapkasına:

"Bu sürünün çobanı benim, güvenin bana!"

Kılığını değiştirip ön ayaklarını
deęneęine dayayan

yalancı çoban usul usul
yaklařmıř.

Gerçek çobansa otlara uzanmıř,

derin mi derin bir
uykuda.

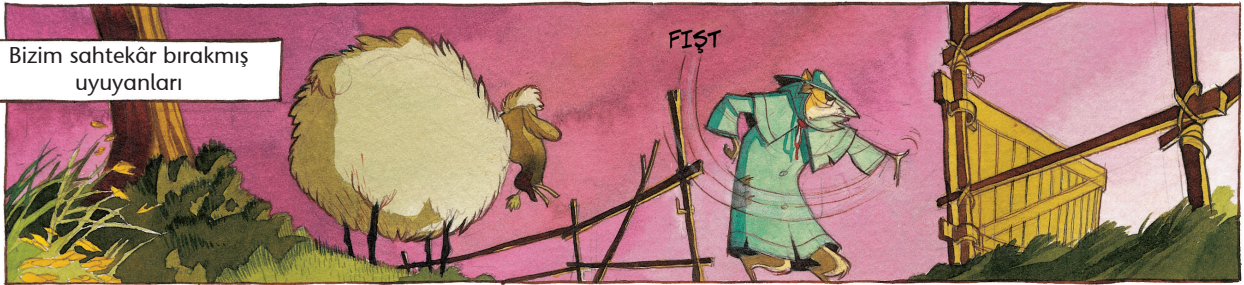

Köpeęi de
uyumakta,

hatta heybesi bile.

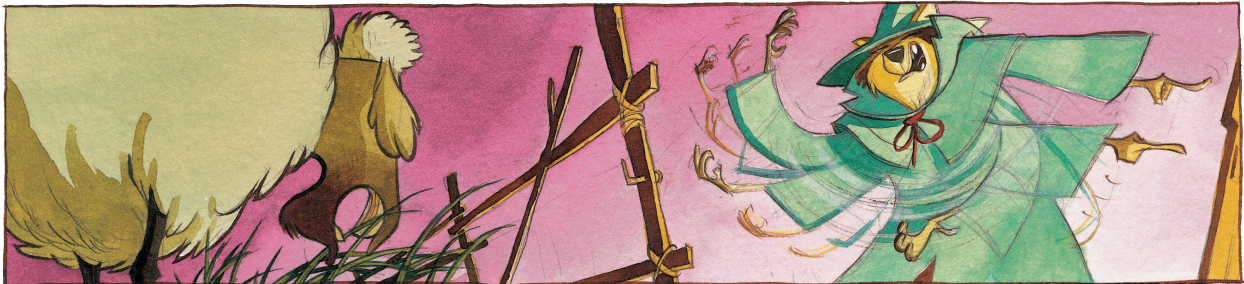

Koyunların çoğu da uykuda.

Bizim sahtekâr bırakmış
uyuyanları

FIřT

takmak için peşine
koyunları,

istemiş kıyafetleri
gibi sesini de
çobana uydurmayı.

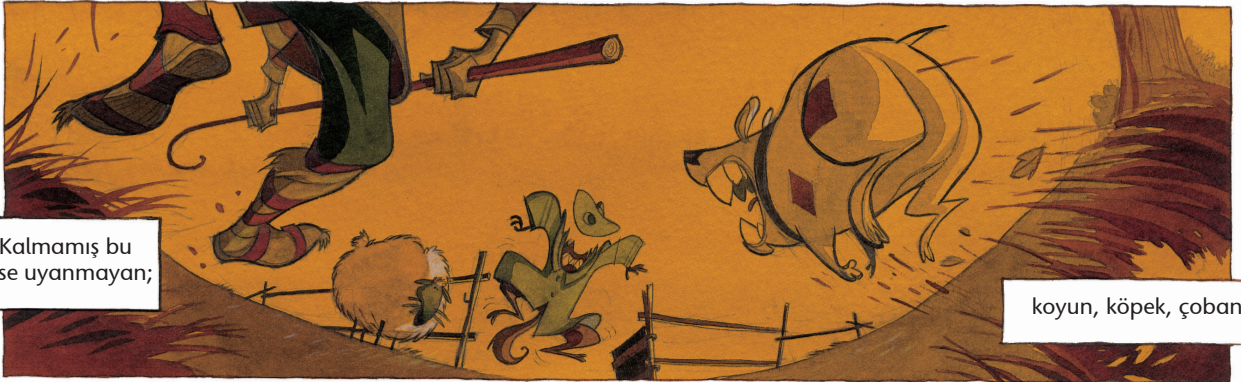

Ona göre konuşmadan
olmazmış...

... ama yapamamış.

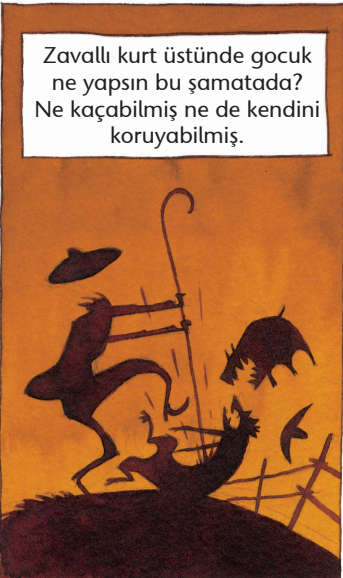

Becerememiş çoban gibi
konuşmayı. Sesi
uyandırmış ormanı,
ortaya çıkarmış foyasını.

Kalmamış bu
sesi uyanmayan;

koyun, köpek, çoban.

Zavallı kurt üstünde gocuk
ne yapsın bu şamata da?
Ne kaçabilmiş ne de kendini
koruyabilmiş.

Sahtekârlar her
zaman ele verirler
yakayı.

Kurt kurtluğunu bilsin;

bu şekilde koyun
yakalamak daha kesin.

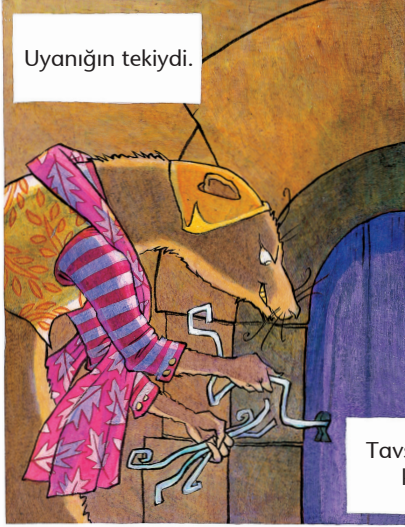
Kedi, Gelincik ve Tavşan

Zaptetti bayan gelincik

bir sabah, yavru tavşanın sarayını.

Uyaniğin tekiydi.

Tavşan evde değildi, kolay oldu işi.

O gün şafakla çıkıp gitmişti tavşan kekik kokulu kırlara.

Eve güzelce yerleşti...

Yiyip, içip eğlendikten sonra

döndü yer altındaki yuvasına.

Gelincik camdan bakmakta.

**Aman tanrım!
Kim var orada?**

Baba yadığârı evini kaptıran tavşan şöyle dedi:

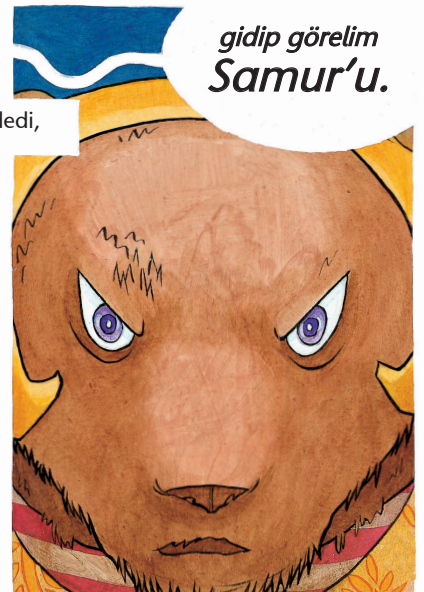
**Bayan gelincik,
hemen terk edin evimi!**

**Yoksa salarım
üzerinize ülkedeki
tüm fareleri.**

Sivri burunlu gelincik, "Toprak onu ilk ele geçirenindir," dedi.

Tavşanın bile sürünerek girdiği yuva, uğrunda savaşılmaya değerdı.

İnzivaya çekilen bir kedi.

Kedinin bilgisi;

aziz, iri, tüylü, şişman.

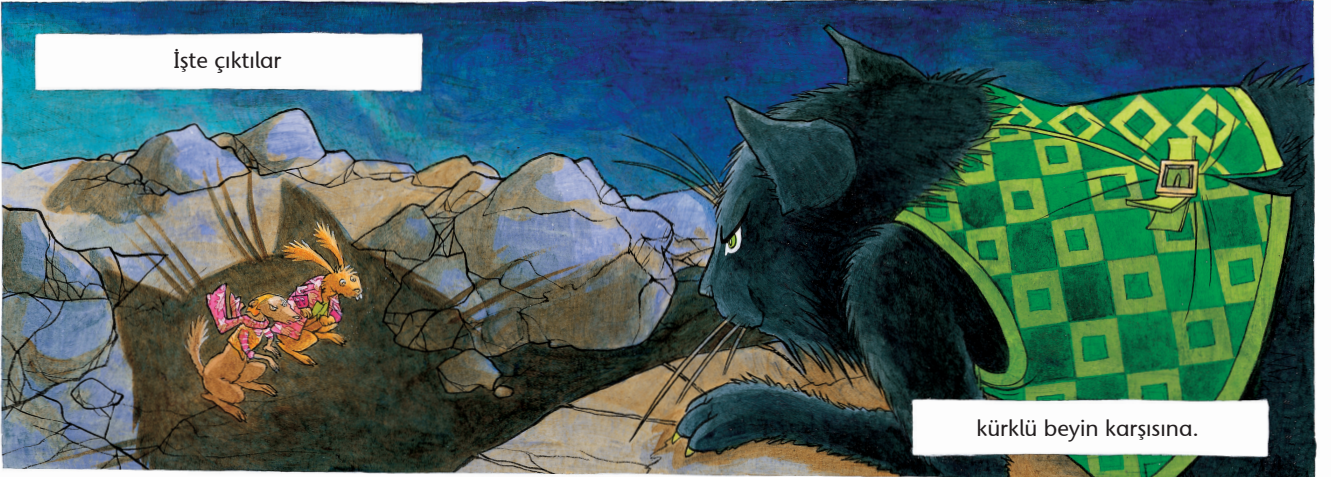

Karışık işleri çözmekte uzman.

Kabul etti teklifi tavşan.

İşte çıktılar

kürklü beyin karşısına.

Samur dedi ki:

*Yaklaşın çocuklarım
yaklaşın. Yıllar
geçtikçe, duymaz oldu
kulaklarım.*

Yaklaştı ikisi de çekinmeden.

Davacıları yakından gördü

aziz kedi.

İki yana attı pençesini.

Yutup davacıları,
buldu aralarını.

Çoğu zaman böyle
hakemlik eder

küçüklere büyükler.